

EN MÄRKESDAG I GAMLA ÅBOS HISTORIA

Kransbinderskor och kransbindare. (De promoverade fil. magistrarna inom parentes).

Foto: Welin.

Sittande fr. v. t. h.: Violet Gauffin (Paul Gauffin), Margit Fredriksson (Harry Rinne), Brita Gardberg (C. R. Gardberg), Mirjam Augustsson (Ann-Mari Augustsson), Karin Johansson (allmän kransbinderska; magister Holger Wallén), Majken Masloff (Inez Masloff), Maj Lis von Troil (B. O. von Troil), Dagny Cederqvist (Fridolf Michelsson); stående fr. v. t. h.: A. Kjenberg (Rachel Maria Krook), Elsa Knoellinger (C. E. Knoellinger), Sigrun Karsten (Runar Itäinen), Märta Carpelan (gratisten Bengt Carpelan), Sture Hansen (Astrid Lindholm), Marianne von Hellens (I. A. Huldén), Signe Alenius (Martin Holmberg), Harry Haggström (Magda Lundgren), H. Carling (Gunnar Strandell), G. Wallenius (Karin Ekqvist), Harriet Schnitt (Louis Schnitt), Olga Frigren (Lars Ivar Ringbom), S. Kjenberg (Sylvia Söderman).

orkesterbeledsagning. En kantats festivitas är nog ej så litet beroende av den orkestrala instrument-fylliga tonprakten...

Att den utomordentligt väl arrangerade promotionsmiddagen bjöd på många märkliga och minnesvärda tal har av varje läsare av dagspressen ju konstaterats. I minnet dröja emellertid några ord kvar med större styrka än andra — jag tänker på dr Klingstedts hyllning av skalden Hjalmar Procopé — en hyllning präglad av ett sällsamt intuitivt varsel om Dödens närhet — på delar av primusmagister H. Walléns tal till Åbo Akademi, på nypromoverade magister Lars Ivar Ringboms tal till promotor, slutligen på undervisningsminister Ailios märkliga utformning av promotionsgästernas tack. Talet har återgivits, enligt uppgift »in extenso» av tidningspressen, men fullständiga ha referaten dock ej varit — ministern improviserade eller extemporerade nämligen en liten smul. Han sade att de två kulturerna i vårt land »äro grenar på samma träd, vilkas frukter komplettera varandra», men han tillade något, som ej kom med i referaten, nämligen »om ock den ena grenen tar skada så

blir detta även till men eller skada för den andra». Tänk värda ord för många, för dem fram för allt, vilka leva i vanföreställningen att man kan bygga egen framgång på motgång för andra eller att ens egna utsikter ljusna i den mån andras mörkna.

Om jag så — nu till slut — formulerar ett sammanfattat omdöme om denna märkesdag i Åbos och i vårt lands historia, så ville jag säga att det var en fest med stil och resning, helgjuten tack vare ett utmärkt och förtänksamt organisationsarbete, imponerande även genom anslutningen till längst svunna tiders gestaltning av akademiska högtidligheter.

Och ännu därtill: *fred* och *välvilja* hägnade, utifrån, denna promotion, nya Åbo Akademis första. Trots all splittring i riket har Åbo Akademi aldrig kommit att framstå såsom eller blivit, i minsta mån, en faktor i tidens strid och oenighet, i nationens medvetande intager denna högskola, alla enstaka angrepp till trots, en respekterad position såsom den märkliga institution för bildning, forskning och kulturutveckling den blivit.

Och förvisso i all framtid skall förbli. Erndt.

Foto: Welin.

Allmänna kransbinderskan fröken Karin Johansson och magister primus Holger Wallén.